

Sygn. akt IV U 465/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **Z. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 18.09.2015 roku

o świadczenie rehabilitacyjne

I. odwołanie oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód Z. R. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nadal się leczy i przechodzi rehabilitację; stan zdrowia wskazuje, że nadal jest niezdolny do pracy.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, wskazując, że orzeczeniem z 10 IX 2015 roku komisja lekarska ZUS stwierdziła brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do wnioskowanego świadczenia.

W toku postępowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód w okresie od (...)pobierał zasiłek chorobowy. Od dnia (...) roku powód pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia (...) roku ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy, stwierdzając jednocześnie brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Decyzją z dnia (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od (...)

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu

Powód po dniu (...) roku był zdolny do pracy.

U powoda rozpoznano zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, początkowe zmiany zwyrodnieniowe kolan i stanów biodrowych; a także stan po artroskopii kolana prawego.

Brak jest takiego upośledzenia sprawności organizmu, które uzasadniałyby orzeczenie niezdolności powoda do pracy i przedłużenie świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód:

- opinia i opinia uzupełniająca biegłego chirurga k. 26, 43,

- opinia i opinia uzupełniająca biegłego ortopedy-traumatologa k. 66-67, 96-97, 112-113, 127-129

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz.U. z 2014r. poz. 159), świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Jednocześnie przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy).

Bezspornym było, że w okresie od (...) roku powód był niezdolny do pracy z powodu choroby, przy czym po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego, od dnia (...) roku powód pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Sporne pozostawało, czy po dniu (...) roku powód jest nadal niezdolny do pracy.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie wszyscy lekarze badający powódkę dla potrzeb niniejszego postępowania - lekarz orzecznik ZUS, członkowi komisji lekarskiej ZUS i dwaj biegli sądowi z zakresu chirurgii oraz ortopedii i traumatologii - zgodnie orzekli, że powód nie jest niezdolny do pracy.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. Powód składał zastrzeżenia do obu opinii i biegli w opiniach uzupełniających szczegółowo odnieśli się do zastrzeżeń powoda, podtrzymując opinie zasadnicze.

Oddalono wniosek o przesłuchanie świadków R. R., L. R. oraz ubezpieczonego, którzy mieli zeznawać na okoliczność stanu zdrowia ubezpieczonego, niemożności i niezdolności do wykonywania pracy, gdyż dla ustalenia stanu zdrowia powoda dopuszczono dowód z opinii biegłych. Wobec stanowiska biegłych, że nie jest wymagane przebadanie powoda przez innych biegłych oddalono wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rehabilitacji. Oddalono także wniosek powoda o uzupełniającą opinię biegłego ortopedy-traumatologa, gdyż powód składał zastrzeżenia do opinii kilkakrotnie i biegły szczegółowo odnosił się do tych zarzutów.

Mając na uwadze treść opinii biegłych, z których wynika, że brak jest podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach (punkt II wyroku) oparto na przepisie art. 102 kpc, mając na uwadze, że zachodzą okoliczności szczególne o których mowa w tym przepisie.